

29.11.2022

EOAK/8547/2021

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Juha Haapamäki

AJOKIELTO HUUMEPIKATESTIN PERUSTEELLA

1 KANTELU

Kantelija arvosteli Oulun poliisilaitoksen menettelyä. Hän katsoi, että poliisi määräsi hänet perusteetta ajokieltoon epäluotettavan huumeepikatestin perusteella. Kantelijan mukaan poliisin toiminnan uskottavuutta ei lisää se, että rattijuopumusepäilystä huolimatta hänen annettiin ajaa kotiin. Lisäksi hän arvosteli asiansa käsittelyn kestoja.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta antoivat selvityksen Oulun poliisilaitoksen vanhempi konstaapeli A ja rikosylikonstaapeli B. Lausunnon antoi poliisipäällikkö C.

Jäljennökset selvityksistä ja lausunnosta liitetään oheen tiedoksi kantelijalle.

Käytettävissäni on ollut myös tutkintailmoitus 5770/R/31947/21 ja A:n 4.12.2021 tekemä päätös väliaikaisesta ajokiellosta.

Vanhempi konstaapeli A:n selvitys

A:n mukaan kantelijalle 4.1.2021 tehty huumeepikatesti oli positiivinen ja ajokieltoon määrääminen perustui ”saatuihin ohjeisiin tutkinnan ja ajo-oikeusasioista päättävien henkilöiden taholta”. Aiemmin A:n partiolla oli ollut käytäntönä, ettei pelkän positiivisen testituloksen perusteella määrätty ajokieltoon, mutta A:n mukaan sittemmin oli ohjeistettu määräämään aina ajokielto. Kantelijalle oli annettu ns. ajoaikaa samalle päivälle klo 16.00 saakka, koska kantelija oli kertonut hänellä olevan menoja päivän aikana ja jotta kyydissä olleet henkilöt pääsivät kotiinsa. Päätökseen oli näiltä osin vaikuttanut myös se, että partion molempien jäsenten mielestä kantelija oli ajokuntoinen, eikä hän ollut tehnyt ajovirheitä. A kiistää, että kantelija olisi ollut partion silmätikkuna tai että kyse olisi ollut tähän kohdistetusta kiusaamisesta.

Rikosylikonstaapeli B:n selvitys

B toimi kantelijan asian tutkinnanjohtajana. Hän jakoi asian tutkijalle 7.12.2021. B:n mukaan poliisilaitoksen ohjeen mukaan hänen tehtävänsä tutkinnanjohtajana on vahvistaa poliisimiehen määräämä ajokielto, jos se on määrätty huumausaineen, alkoholin ja muun huumaavan aineen tai muun huumaavan aineen käytöstä johtuvasta rattijuopumuksesta.

B kertoo tehneensä päätöksen ajo-oikeuden palauttamisesta viipymättä sen jälkeen, kun sai tiedon kantelijan negatiivisesta verikoetuloksesta.

Poliisilaitoksen lausunto

Poliisilaitos toteaa, ettei se ole antanut A:n selvityksessään mainitsemaa, poliisilaitoksen omaa ohjetta huume-epäilyihin liittyvistä väliaikaisista ajokielloista. Näiltä osin kyseessä on ilmeisesti väärinkäsitys. Poliisihallitus on antanut asiasta 22.12.2014 ohjeen ”Puhalluskoe, sylkitesti ja henkilönkatsastus rattijuopumustapauksissa” (POL-2021-9220), jonka voimassaoloaika on jatkettu 25.2.2023 saakka. Ohjeen mukaan pelkän huumeepikatestin positiivisen tuloksen perusteella ei tulisi määrätä väliaikaiseen ajokieltoon. Poliisilaitos toteaa, että se luonnollisesti noudattaa toiminnassaan mainittua Poliisihallituksen ohjetta ja näiltä osin A on menetellyt asiassa virheellisesti. Lisäksi rattijuopumusepäilyn ollessa kyseessä on ajokielto määrättävä alkamaan välittömästi. Ilmenneen väärinkäsityksen johdosta ohjeen sisällöstä on muistutettu koko poliisilaitoksen poliisihenkilöstöä ja pyydetty valvonta- ja hälytysesektorin johtoa varmistamaan, että henkilöstö tuntee ohjeen sisällön ja toimii sen mukaisesti huume-epäilyihin liittyvien väliaikaisten ajokieltojen osalta.

Tutkinnanjohtajan menettelyn osalta poliisilaitos toteaa, että tutkinnanjohtajalla on käytännössä vain vähän mahdollisuuksia arvioida partion tekemää ratkaisua väliaikaiseen ajokieltoon määräämisestä. Kuitenkin tutkinnanjohtajan tulisi - kuten B:kin olisi tässä tapauksessa tullut - varmistautua siitä, että ajokiellon tueksi on muutakin näyttöä kuin pelkkä positiivinen pikatestin tulos. Myös näiltä osin henkilöstöä on muistutettu Poliisihallituksen ohjeesta, jonka mukaan päätettäessä väliaikaisen ajokiellon voimassapitämisestä on huomioitava poliisipartion havainnot mahdollisista ajovirheistä tai kuljettajan poikkeavasta käyttäytymisestä, jotka tukevat ajokiellon voimassa pitämistä.

Poliisilaitoksen mukaan kantelijan tapauksessa on menetelty osin virheellisesti sekä vastoin mainittua Poliisihallituksen ohjetta. Virheellinen menettely on saadun selvityksen perusteella johtunut väärinymmärryksestä edellä mainitun ohjeen voimassaolosta ja sisällöstä.

3 RATKAISU

3.1 Tapahtumatietoja

Poliisipartio pysäytti 4.12.2021 klo 03.50 Haukiputaantiellä ajoneuvon kuljettajan kunnon tarkistamiseksi. Kuljettajana oli kantelija ja kyydissä neljä henkilöä. Tutkintailmoitukseen on merkitty, että kantelijan ”olemuksen ja käytöksen perusteella oli syytä epäillä hänen ajokykyään. Puhalluskoe 0.00 o/oo, Drugwipe pikatesti antoi positiivisen tuloksen amfetamiinille sekä bentsoille.”

Kantelija käytettiin verikokeessa ja vanhempi konstaapeli A määräsi hänet 4.12.2021 klo 16.00 alkavaan väliaikaiseen ajokieltoon. Asiassa kirjattiin rikosilmoitus epäilyistä rattijuopumuksesta ja huumausaineen käyttörikoksesta.

Keskusrikospoliisin 7.1.2022 päivätyn lausunnon mukaan kantelijan verinäytteestä ei löytynyt alkoholia eikä huumausaineita, niiden aineenvaihduntatuotteita eikä lääkeaineita. Asian tutkinnanjohtaja rikosylikonstaapeli B päätti 10.1.2022 palauttaa kantelijan ajo-oikeuden, koska tapauksessa ei ollut näyttöä rikoksesta. Poliisilaitokselta saadun tiedon mukaan B ei ollut tehnyt ajokiellosta muuta päätöstä.

3.2 Kannanotot

3.2.1 Lähtökohtia

Ajokorttilain 70 §:n mukaan poliisimies voi määrätä ajo-oikeuden haltijan väliaikaiseen ajokieltoon muun muassa, jos on syytä epäillä ajo-oikeuden haltijan syyllistyneen rikoslain 23 luvun 3 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun rattijuopumusrikokseen (eli ns. huumerattijuopumukseen).

Ajokorttilain 72 §:n 1 momentin mukaan näissä tapauksissa poliisin on viipymättä päätettävä, pidetäänkö väliaikainen ajokielto voimassa. Jos on todennäköistä, että väliaikaiseen ajokieltoon määrätty on syyllistynyt huumerattijuopumukseen, väliaikainen ajokielto on pidettävä voimassa, kunnes 64 §:n mukainen ajokieltopäätös tehdään.

Ajokorttilain 72 §:ssä on säädetty myös, millä edellytyksin väliaikainen ajokielto voidaan määrätä päättymään jo tätä aiemmin, esimerkiksi ottaen huomioon vaikutukset ajo-oikeuden haltijan toimeentuloon ja välttämättömään liikkumiseen.

Menettely on siis kaksivaiheinen. Liikennetilanteessa tapahtuvan konkreettisen ajokortin poisottamisen ja silloin annettavan väliaikaisen ajokieltomääräyksen jälkeen tulee ”viipymättä” tehdä uusi harkinta siitä, pidetäänkö ajokielto edelleen voimassa. On huomattava, että toisessa vaiheessa väliaikaisen ajokiellon edellytykset ovat tiukemmat: rattijuopumuksen pitää olla todennäköistä, kun ensi vaiheessa riittää, että rattijuopumusta on syytä epäillä.

Poliisihallituksen ohjeen 22.12.2014 POL-2014-9220 (ohjeen voimassa oloaika on jatkettu, niin että se on edelleen voimassa) mukaan ”ajoneuvon kuljettajaa ei ole syytä määrätä väliaikaiseen ajokieltoon pelkästään huumeepikatestin perusteella. Epävarmoissa tapauksissa (esim. alkoholirattijuopumustapaus rangaistavuuden alarajalla) ei väliaikaista ajokieltoa tulisi muutenkaan ilman painavia perusteita määrätä ennen verikokeen tuloksen varmistumista.”

Ohjeessa todetaan myös, että ”poliisimiehen määrättyä henkilön väliaikaiseen ajokieltoon epäilystä huumeaineesta johtuneesta rattijuopumuksesta, on poliisin viipymättä päätettävä, pidetäänkö väliaikainen ajokielto voimassa. Päätöksen tekee kuulustelun yhteydessä tai sen jälkeen epäillyn rikoksen tutkinnanjohtaja tai muu tehtävään oikeutettu poliisin Kameleon-asiakirjojen lomakkeella ”Päätös ajo-oikeusasiassa” (lomake L14). Päätöstä tehtäessä on noudatettava hallintolain menettelysäännöksiä (434/2003), kuten asianosaista on kuultava ennen päätöksentekoa, päätös on perusteltava ja se on annettava hallintolain säännöksiä noudattaen tiedoksi asianosaiselle. Jos asianosainen on alaikäinen, myös huoltajat on otettava menettelyssä asianmukaisesti huomioon hallintolain 35 §:ssä säädetyllä tavalla. Ajokorttilain termi ”pätettävä viipymättä” ei tarkoita sitä, että päätös on tehtävä heti tai että hallintolain menettelysäännöksistä olisi mahdollista tinkiä. - - Poliisimiehen havaintolomakkeisiin (Päihdetutkimuslomake C ja D) kirjaamat havainnot mahdollisista ajovirheistä ja kuljettajan poikkeavasta käyttäytymisestä tukevat väliaikaisen ajokiellon määräämistä koskevaa päätöksentekoa.”

3.3.2 Vanhempi konstaapeli A:n menettely

Määräys väliaikaisesta ajokiellosta

Tässä tapauksessa vanhempi konstaapeli A on selvityksen mukaan perustanut päätöksensä ajokorttilain 70 §:n 1 momentin 2 kohtaan ja siihen, että kantelijan huumeepikatesti on ollut ollut positiivinen. Tutkintailmoitukseen on kylläkin kirjattu, että kantelijan ”olemuksen ja käytöksen perusteella oli syytä epäillä hänen ajokykyään”. Ei kuitenkaan käy ilmi, mitä tämä ”olemus ja käytös” konkreettisesti mahdollisesti on tarkoittanut.

Korostan myös, että A on kantelun johdosta antamassaan selvityksessä itse todennut, että partion molempien jäsenten mielestä kantelija oli ajokuntoinen, eikä tämä ollut tehnyt ajovirheitä.

Ei siten ole mitään konkreettista selvitystä siitä, että ajokielto olisi perustunut muuhun kuin positiiviseen huumepestiin.

Huumepestin tulos on erityisesti tiettyjen aineiden osalta varsin epäluotettava (erityisesti kokaiini ja opiaatit, ks. testien luotettavuudesta päätökseni EOAK/2904/2020). Epäselväksi jää, kuinka hyvin käytännön liikennevalvontaa tekevät poliisimiehet tuntevat pestin luotettavuutta eri aineiden osalta ja onko esimerkiksi vanhempi konstaapeli A ollut epävarmuustekijöistä tietoinen. Sinänsä tässä tapauksessa testi oli ollut positiivinen amfetamiinin ja bentsodiatsepiinien osalta, joiden kohdalla pesti on selvästi luotettavampi kuin esimerkiksi opiaattien osalta.

Joka tapauksessa rikosepäilylle ajokorttilaissa asetettu kynnys väliaikaista ajokieltoa (tässä vaiheessa) määrittäessä ei ole korkea, kun se on ”syytä epäillä”. Totean myös, että rikoslain 23 luvun 3 §:n 2 momentissa rangaistavuuden edellytyksenä ei ole, että ajo olisi tapahtunut huumausaineen vaikutuksen alaisena puhumattakaan siitä, että ajajan suorituskyvyn pitäisi olla huumausaineen takia huonontunut. Riittävää tuon lainkohdan mukaan on, että kuljettajan veressä on ajon aikana tai sen jälkeen käytetyn huumausaineen vaikuttavaa ainetta tai sen aineenvaihduntatuotetta. Katsonkin, ettei vanhempi konstaapeli A ei ole menetellyt lainvastaisesti, kun hän on pestin perusteella katsonut olevan syytä epäillä kantelijaa rattijuopumuksesta.

Edellä mainitun Poliisihallituksen ohjeen mukaan ajoneuvon kuljettajaa ei kuitenkaan ole syytä määrätä väliaikaiseen ajokieltoon pelkästään huumepestin perusteella. Epävarmoissa tapauksissa (esim. alkoholirattijuopumustapaus rangaistavuuden alarajalla) ei väliaikaista ajokieltoa tulisi ohjeen mukaan muutenkaan ilman painavia perusteita määrätä ennen verikokeen tuloksen varmistumista.

Poliisihallitus ei edellä mainitussa kanteluasiassa EOAK/2904/2020 antamassaan lausunnossa ole ottanut kantaa ohjeensa perusteisiin tältä osin. Lienee kuitenkin niin, että kyse on yhtäältä pestiin liittyvistä epävarmuustekijöistä ja toisaalta siitä, että väliaikainen ajokielto on turvaamistoimi. Jos poliisi ei ole havainnut mitään ajovirheitä tai kuljettajaa puhutettaessa ei ole tullut ilmi mitään muitakaan ulkoisia merkkejä huumausaineen vaikutuksen alaisena olemisesta, voi kysyä, mikä on riski, jos ajon jatkaminen sallitaan sinänsä positiivisen pestituloksen antaneelle kuljettajalle – ajokiellolla voi olla hänelle merkittäviä vaikutuksia.

Keskeistä käsitykseni mukaan on saada liikenteestä heti pois nimenomaan kuljettajat, joiden suorituskyky on alentunut. On myös tiedossa, että erityisesti tiettyjen huumeaineiden osalta on varsin mahdollista, että henkilö on positiivisesta pikatestituloksesta huolimatta syytön. Vaikka väliaikaista ajokieltoa ei näytöllisessä rajatapauksessa heti määrättäisikään, eivät syylliseksi sittemmin osoittautuvat henkilöt tietenkään jäisi ilman ajokieltoa; sen ajankohta vain olisi eri eli se määrättäisiin verikokeen tulosten tultua.

Tässä tapauksessa katsonkin, että ei ole ollut perusteltua määrätä kantelijaa väliaikaiseen ajokieltoon. A on toiminut vastoin em. Poliisihallituksen ohjetta ja poliisilaitoksen lausunnon mukaan myös vastoin poliisilaitoksen käytäntöä. Poliisilaitoskin on katsonut A:n menetelleen virheellisesti, kun hän on määrännyt kantelijan väliaikaiseen ajokieltoon.

Saatan käsitykseni A:n tietoon.

Ajon jatkamisen salliminen

Poliisipartio on katsonut olevan syytä epäillä kantelijaa rattijuopumuksesta. Positiivisen huumeepikatestin lisäksi tutkintailmoitukseen oli kirjattu, että kantelijan "olemuksen ja käytöksen perusteella oli syytä epäillä hänen ajokykyään". Ei kuitenkaan käy ilmi, mitä tämä "olemus ja käytös" on konkreettisesti mahdollisesti tarkoittanut.

A on joka tapauksessa selvityksessään todennut, että partion molempien jäsenten mielestä kantelija oli ajokuntoinen, eikä tämä ollut tehnyt ajovirheitä. A:n mukaan asiassa toimittiin inhimillisesti ja asiakkaan edun mukaisesti, jotta kyydissä olleet matkustajat pääsisivät kotiin ja koska kantelijalla oli asioita hoidettavana.

Poliisilaitoksen mukaan rattijuopumusepäilyn ollessa kyseessä ajokielto on määrättävä alkamaan välittömästi.

Totean, että A:n toiminta näyttäytyy epäjohdonmukaisena. Jos hän katsoi, ettei kantelijan ajokunnon puolesta ollut estettä antaa kantelijan jatkaa ajoa, niin on vaikea nähdä hyväksyttäviä perusteita määrätä hänet 12 tunnin kuluttua alkavaan väliaikaiseen ajokieltoon. Joko kantelija olisi tullut heti määrätä väliaikaiseen ajokieltoon tai se olisi tullut jättää kokonaan määräämättä. Kuten edellä on todettu, pelkkä positiivinen huumeepikatesti ei Poliisihallituksen ohjeistuksenkaan mukaan ole peruste väliaikaiselle ajokiellolle. Näin olisi tullut menetellä tässäkin tapauksessa.

Saatan käsitykseni A:n tietoon.

3.3.3 Rikosylikonstaapeli B:n menettely

Nyt puheena olevalla perusteella määrätyn väliaikaisen ajokiellon osalta on ajokorttilain 73 §:n 2 momentissa säädetty, että ”edellä 70 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa poliisin on viipymättä päätettävä, pidetäänkö väliaikainen ajokielto voimassa. Jos on todennäköistä, että väliaikaiseen ajokieltoon määrätty on syylistynyt 70 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun tekoon, väliaikainen ajokielto on pidettävä voimassa, kunnes 64 §:n mukainen ajokieltopäätös tehdään.”

B toteaa, että poliisilaitoksen ohjeistuksen mukaan hänen tehtävänsä tutkinnanjohtajana on vahvistaa poliisimiehen määräämä ajokielto.

Jo tässä vaiheessa totean, että kyse ei ole ajokiellon vahvistamisesta, vaan B:n on tullut arvioida, onko ajokiellon voimassapitämiselle olemassa lailliset perusteet. Jos niitä ei ole, ajokieltoa ei voi ”vahvistaa”.

B on tehnyt päätöksen ajo-oikeuden palauttamisesta hieman yli viisi viikkoa A:n tekemän ratkaisun jälkeen. Muuta päätöstä hän ei selvityksen mukaan ole tehnyt. Käsitykseni mukaan B:n menettely ei ole täyttänyt lain vaatimusta siitä, että päätös on tehtävä viipymättä. Nähdäkseni tässä tapauksessa ei ole ollut erityistä aihetta odottaa verikokeiden tulosta. Lisäksi totean B:n tienneen, että kantelija oli kiirehtinyt asiansa käsittelyä.

Korostan, että toisessa vaiheessa väliaikaisen ajokiellon edellytykset ovat tiukemmat: rattijuopumuksen pitää olla todennäköistä, kun ensi vaiheessa riittää, että rattijuopumusta on syytä epäillä. Tässäkin tapauksessa, kun väliaikainen ajokielto näyttää määrätyn vain huumeepikatestin perusteella, olisi ollut erityisen perusteltua, että B olisi tapahtunutta nopeammin päättänyt, oliko ajokiellon jatkamiselle perusteita. Kuten edellä todettu, Poliisihallituksen ohjeistuksen mukaan ajoneuvon kuljettajaa ei ole syytä määrätä väliaikaiseen ajokieltoon pelkästään huumeepikatestin perusteella. Epävarmoissa tapauksissa (esim. alkoholirattijuopumustapaus rangaistavuuden alarajalla) ei väliaikaista ajokieltoa tulisi muutenkaan ilman painavia perusteita määrätä ennen verikokeen tuloksen varmistumista.

Poliisilaitoskin toteaa, että B:n olisi tullut varmistautua siitä, että ajokiellon tueksi on muutakin näyttöä kuin pelkkä positiivinen pikatestin tulos. Tämän tuloksenhan ei poliisilaitoksen lausunnon mukaan olisi noudatetun käytännön mukaan pitänyt sellaisenaan johtaa väliaikaiseen ajokieltoon.

Korostan myös, että ajokorttilain 95a §:n mukaan tuon lain 7 luvussa tarkoitettuun päätökseen saa vaatia oikaisua ja oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla. Päätöksen viipyminen vaikuttaa siis myös mahdollisuuteen hakea asiassa muutosta. Totean vielä, että olen päätöksessäni EOAK/8085/2021 arvioinut ajokorttilain 95 a §:ää yleisemminkin ja todennut käsitykseni, että se koskee myös poliisimiehen antamaa määräystä väliaikaisesta ajokiellosta.

Saatan käsitykseni B:n tietoon. Kiinnitän myös poliisilaitoksen huomiota oikaisuvaatimusmenettelystä lausumaani ja saatan päätöksen EOAK/8085/2021 poliisilaitoksen tiedoksi.

Lopuksi totean, että kyseisen rikosasian esitutkinnan kesto on keskeisesti riippunut verikokeiden tulosten saamisesta. Tältä osin katson, että esitutkinta kokonaisuutena ei ole viipynyt tavalla, joka antaisi minulle aiheutta toimenpiteisiin.

3.3.4 Muuta

Perustuslaista ja hallintolaista ilmenevä hyvän hallinnon vaatimus edellyttää, että viranomainen huolehtii asian riittävästä selvittämisestä ja kaikin puolin asianmukaisesta käsittelystä. Tässä tapauksessa on poliisilaitokselta saadun lausunnon mukaan menetely laitoksen käytännön vastaisesti, kun kantelija on määrätty väliaikaiseen ajokieltoon. Lisäksi on menetely vastoin Poliisihallituksen ohjetta. Edelleen on huomattava, että asian jatkokäsittelyn osalta poliisilaitoskin toteaa, että B:n olisi tullut varmistautua siitä, että ajokiellon tueksi on muutakin näyttöä kuin pelkkä positiivinen pikatestin tulos. Osaltaan asiaan näyttää vaikuttaneen se, että poliisimiehillä on ollut virheellinen käsitys ohjeistuksen sisällöstä. Ei kuitenkaan ole kohtuullista, että kantelijan tulisi kärsiä poliisilaitoksen tiedonkulun puutteista. Sinänsä on perusteltua, että poliisilaitos on ilmoittanut kiinnittäneensä henkilöstönsä huomiota Poliisihallituksen asiaa käsittelevään ohjeeseen.

Käsitykseni mukaan kantelijan asiassa ei kaikilta osin ole noudatettu poliisin toiminnalle sen laatu ja tarkoitus huomioon ottaen kohtuudella asetettavia vaatimuksia. Asiassa on menetely hänen oikeusturvaansa heikentäneellä tavalla. Viime kädessä poliisilaitos vastaa toimintansa lainmukaisuudesta.

Sitä kysymystä, olisiko kantelijan ajokielto määrätty päättymään tapahtunutta aikaisemmin, jos päätös olisi tehty ennen verikokeiden tulosten saamista, ei voida enää sellaisenaan oikeudellisesti sitovasti ratkaista. Kuten edellä kuitenkin on todettu, niin ainakaan käytettävissäni olevan selvityksen perusteella arvioituna ei ole ollut perusteita jatkaa A:n määräämää väliaikaista ajokieltoa. Myös poliisilaitos näyttää olevan tätä mieltä.

Kun vielä otetaan huomioon, että B:n olisi tullut ottaa asia päätettäväkseen huomattavasti tapahtunutta nopeammin, voidaan arvioida, että kantelijan ajokielto on perusteetta pidentynyt usealla viikolla. Tämä on mitä ilmeisimmin aiheuttanut hänelle haittaa ja vaivaa, kuten hän itsekin kertoo, varsinkin kun ajokielto on käsittänyt joulun ja uudenvuoden pyhät. Näissä olosuhteissa pidän perusteltuna esittää, että Oulun poliisilaitos harkitsisi, tulisiko tapahtunut jotenkin hyvittää kantelijalle ja tässä tarkoituksessa ottaa yhteyttä häneen. Jos asiassa tulee kysymys muusta kuin esine- tai varallisuusvahinkoon perustuvasta korvauksesta, poliisilaitos siirtänee asian Valtiokonttorin käsiteltäväksi – viittaaan valtion vahingonkorvaustoiminnasta annetun lain 1 §:n 2 momenttiin.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3.2 esittämäni käsitykset vanhempi konstaapeli A:n virheellisistä menettelyistä hänen tietoonsa.

Saatan edellä kohdassa 3.3.3 esittämäni käsityksen rikosylikonstaapeli B:an virheellisestä menettelystä hänen tietoonsa.

Lisäksi esitän kohdassa 3.3.2, 3.3.3 ja 3.3.4 esittämäni perusteella, että Oulun poliisilaitos harkitsisi, tulisiko tapahtunut jotenkin hyvittää kantelijalle. Pyydän poliisilaitosta ilmoittamaan 31.3.2023 mennessä mahdollisista toimenpiteistään asiassa.

Saatan poliisilaitoksen tietoon myös päätökseni asiassa EOAK/8085/2021.

Edellä kerrotussa tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni A:lle, B:lle ja poliisilaitokselle.